

پیش‌ها و پانچ‌ها

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصوب‌ها شیخ خیر الانبیا حفظه الله تعالی

موضوع:

احکام؛ مشاغل و مکاسب حرام

بسم الله الرحمن الرحيم

پرسش

نویسنده: مهدیار زمان

تاریخ: ۱۳۹۹/۳/۲

آیا حکومت طاغوت می‌تواند در رابطه با اُنفال که به ظلم آن‌ها را تصاحب کرده است، برای مؤمنان تعیین تکلیف کند؟! این حکومت جبار و ظالمی که از اساس باطل است و در حکومت حقّی ندارد، چطور می‌تواند در نفل‌ها سهمی داشته باشد و برای چند و چون تصرفات حضرت علامه حفظه الله تعالی و پیروان بزرگوار و عزیز ایشان از زمینه‌سازان ظهور امام مهدی علیه السلام تعیین تکلیف کند؟! آیا مؤمنان می‌توانند با این حکومت ظالم که قیمت نفل‌ها و چگونگی مصرف آن‌ها را کاملاً به نفع خودش تعیین کرده است و چه بسا از جیره‌خواران و مزدورانش هیچ هزینه‌ای نمی‌گیرد، به همان شیوه‌ی ظالمانه‌ی خودش رفتار کنند و هر مقدار از نفل‌ها که می‌توانند را از آن بستانند و چیزی بابتش نپردازند؟! آیا اساساً برای مؤمنان جایز است که به قوانین حکومت طاغوت در این رابطه گردن نهند؟! آیا نباید سهم امامشان را از هر راهی که می‌شناسند از آن باز ستانند و در راه زمینه‌سازی برای ظهور او مصرف کنند؟

پاسخ

تاریخ: ۱۳۹۹/۳/۷

تصرف مؤمنان در اُنفال به نفع امام مهدی علیه السلام و نه به نفع خودشان، جایز است و مراد از اُنفال، ثروت‌های طبیعی هستند که مردم در پیدایش آن‌ها نقشی نداشته‌اند و برای حفظ آن‌ها هزینه‌ای نکرده‌اند و تبعاً ملک خصوصی کسی محسوب نمی‌شوند؛ مانند دریاها، رودها، جنگل‌ها، کوه‌ها و بیابان‌ها، هر چند حکومت طاغوت بر آن‌ها مستولی باشد و از تصرف در آن‌ها منع کرده باشد. به عبارت دیگر، مؤمنان می‌توانند هر تصرفی که به ظهور و حکومت امام مهدی علیه السلام کمک می‌کند یا برای عموم مؤمنان سودمند است، در ثروت‌های طبیعی بکنند، هر چند از نظر طاغوت غیر قانونی باشد، ولی نمی‌توانند بخشی از ثروت‌های طبیعی را به نفع خود تصاحب کنند

و به استفاده‌ی شخصی درآورند، با این توجیه که طاغوت حق تصرف در آن‌ها را ندارد؛ چراکه نه طاغوت و نه هیچ کس دیگر، حق تصرف در آن‌ها را ندارد، مگر با اذن امام و تبعاً هر کسی که بدون اذن امام در آن‌ها تصرف می‌کند، طاغوت یا به منزله‌ی طاغوت است. از اینجا دانسته می‌شود که غصب مال امام توسط طاغوت، دلیل نمی‌شود که دیگران نیز آن را غصب کنند، با این توجیه مضحک که طاغوت می‌برد، چرا ما نبریم؟! بل کسی که با این توجیه مال امام را غصب می‌کند، خود طاغوتی کوچک است، اگرچه مدعی ایمان به امام باشد؛ زیرا واضح است که ایمان به امام، تصرف در مال او بدون اذن او را حلال نمی‌کند، مگر تصرفی که به سود او یا به سود همه‌ی مؤمنان است؛ با توجه به ولایت مؤمنان نسبت به یکدیگر^۱.

اما امکاناتی نظیر برق، گاز و آب تصفیه شده که با اموال مردم تهیه، نگهداری و توزیع می‌شوند، برای همه‌ی مردم هستند و کسی حق ندارد که در آن‌ها به نفع خودش و به ضرر سایر مردم تصرف کند؛ به این صورت که از آن‌ها، با توسل به دروغ و نیرنگ و بدون پرداخت هزینه‌ی واقعی و منصفانه‌ی شان، استفاده‌ی شخصی کند، اگرچه توسط حاکم ظالم اداره شوند؛ زیرا این -صرف نظر از دروغ و نیرنگ- افکندن بار خود بر دوش سایر مردم است که با عدالت منافات دارد، در حالی که خداوند فرموده است: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ ۚ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا ۖ اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾^۲؛ «ای کسانی که ایمان آوردید! بر پا دارندگان برای خداوند و گواهی دهندگان به عدالت باشید و دشمن داشتن گروهی شما را و ندارد به اینکه عدالت نورزید، عدالت ورزید که آن به تقوا نزدیک‌تر است و از خداوند بترسید که خداوند به آنچه می‌کنید آگاه است». به عبارت دیگر، این عادلانه نیست که سایر مردم هزینه‌ی استفاده‌ی شما از این امکانات را بپردازند و با این وصف، اگر می‌دانید که حاکم ظالم پولی که برای تهیه، نگهداری و توزیع این امکانات می‌گیرد را صرف ظلم می‌کند، باید استفاده از این امکانات را ترک کنید، نه اینکه از آن‌ها استفاده کنید و هزینه‌ی شان را نپردازید؛ چراکه این ظلمی دیگر به مردم بر روی ظلم حاکم ظالم است، در حالی که ترک استفاده از این امکانات، هرگاه توسط شماری کافی از مردم صورت گیرد، نوعی تحریم و اعتصاب عمومی محسوب می‌شود و می‌تواند بدون انجام کاری حرام، حاکم ظالم را مجبور به ترک ظلم یا حتی کناره‌گیری از قدرت کند؛ همچنانکه تخریب اموال عمومی، با این بهانه که توسط حاکم ظالم اداره می‌شوند، جایز نیست؛ چراکه ضرر رساندن به مردم محسوب می‌شود، نه به حاکم ظالم؛ با توجه به اینکه حاکم ظالم، هزینه‌ی آن‌ها را از جیب خودش نمی‌پردازد،

۱. از کتاب خداوند دانسته می‌شود که «مؤمنان عادل» نسبت به یکدیگر ولایت دارند؛ به این معنا که می‌توانند در امور یکدیگر در حد «مصلحت» تصرف کنند و آنان کسانی هستند که در عدم دسترسی به خلیفه‌ی خداوند در زمین «مقصر» نیستند. برای آگاهی بیشتر در این باره، بنگرید به: پرسش و پاسخ ۱۹۲.

۲. المائدة / ۸

بلکه از مردم می‌گیرد و با این وصف، کسانی که اعتراض خود به حاکم ظالم را با تخریب اموال عمومی نشان می‌دهند، شیوه‌ای نامعقول و نامشروع اختیار کرده‌اند.

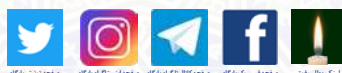

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصوب‌هاشمی خراسانی
بخش پاسخگویی به پرسش‌ها

www.alkhorasani.com

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصوب‌هاشمی خراسانی حفظه الله تعالى

* لطفاً بر روی لینک مورد نظر خود کلیک کنید.